

11:1

Ny ägare till en fastighet är betalningsskyldig för va-avgifter som förfaller efter tillträdesdagen medan förre ägaren svarar för avgifter som förfaller dessförinnan. Detta har ansetts gälla även vid exekutiva fastighetsöverlåtelser.

M.H. ägde tidigare tillsammans med A.H. en fastighet, som ligger inom verksamhetsområdet för Örebro kommuns allmänna va-anläggning. Fastigheten utmättes den 16 juli 1991 för skuld till bl.a. Sveriges Föreningsbank och försåldes på exekutiv auktion den 11 november 1992. Fördelningssammanträde och tillträde av ny ägare skedde den 7 december 1992.

Kommunen yrkade att Va-nämnden skulle förplikta M.H. att betala brukningsavgifter med sammanlagt 2 821 kronor jämte ränta.

Kommunen anförde: Det yrkade beloppet avser obetalda brukningsavgifter för vatten och avlopp under perioden 1991-07-01 – 1992-12-08. Den sista räkningen med förfallodag den 31 januari 1993 avser perioden 1992-11-01 – 1992-12-08. M.H. är betalningsskyldig för tiden till och med den 7 december 1992, som är tillträdesdag för ny ägare.

M.H. bestred kommunens krav med hänvisning till att kronofogdemyndigheten utmätt fastigheten den 16 juli 1991 och att hon därefter ej brukat något vatten och avlopp.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 9 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (va-lagen) svarar som regel ägare av fastighet gentemot huvudman för allmän va-anläggning för betalning av va-avgifter. Enligt lagens 11 § gäller vidare att ny ägare av fastighet inte svarar gentemot huvudman för avgift som förfallit till betalning före tillträdesdagen. Härav följer att vid fastighetsöverlåtelse den nye ägaren gentemot huvudman svarar för de räkningar som förfaller till betalning efter tillträdesdagen om överenskommelse med huvudmannen om annan fördelning av betalningsansvaret inte träffats. Detta gäller även vid exekutiva fastighetsöverlåtelser.

I förevarande fall har det inte kommit fram något som ger anledning att ifrågasätta riktigheten av kommunens fordran avseende de vatten- och avlopps-

avgifter som förfallit till betalning under den tid som M.H. ägt fastigheten, vilket hon gjort fram till den 7 december 1992. Vad M.H. själv har anfört är inte av beskaffenhet att frita henne från betalningsansvar i denna del.

Den sista räkningen på 270 kronor förföll emellertid till betalning först den 31 januari 1993, alltså efter det att en ny ägare hade tillträtt fastigheten. Enligt det tidigare anförda kan kommunen således inte vinna bifall till sin talan i denna del.

Kommunens talan skall alltså bifallas endast såvitt avser 2 551 kronor jämte ränta.

Va-nämnden förpliktade M.H. att till kommunen utge 2 551 kronor jämte ränta.

Beslut: 1994-03-10, BVa 25

Mål nr: Va 252/93